

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 26 d'octubre de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 4 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 39. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Senyories, anem a començar el nostre treball. Els demane que s'acrediten.

Senyories, es reprén la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 37.723, 37.721, 37.722 i 37.724)

El senyor president:

Donem la benvinguda al Consell, al president del Consell, a la vicepresidenta, els honorables consellers i continuem el nostre treball de Ple de Les Corts amb el punt següent que és el 10, que és la compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana que formulen els grups parlamentaris.

En primer lloc, per a substanciar la pregunta de control, li donem la paraula a la il·lustre síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig, per un temps màxim de cinc minuts.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Molt honorable president...

El senyor president:

Un segon, un segon. Senyories, demane silenci per a poder escoltar l'oradora que està en l'ús de la paraula. En este cas la síndica del Grup Popular.

Quan vosté vullga.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Con la venia.

Molt honorable president de La Generalitat, vicepresidenta, consellers.

Después de casi año y medio de gobierno, señor presidente, todo el mundo sabe perfectamente cómo llegó a la presidencia y ahora ya empiezan a conocer, ya saben de su nula o escasa gestión. Mire, la sociedad civil, los empresarios, los autónomos, la comunidad educativa, los emprendedores, las amas de casa, los autónomos, los cinco millones de valencianos ya saben que sus políticas son un término que ya hemos acuñado y se ha hecho famoso: *ficticias, ficticis*.

Pero mire, consiste en buenas palabras, muchas y buenas intenciones, deseos, pero poca gestión por decir nula gestión. Usted es un presidente que a todos le asegura la tierra prometida, derechos infinitos. Y a esa tierra prometida al final sólo llegan algunos elegidos, parece que los del *Titanic*. Por cierto, señor presidente, ¿este..., en los presupuestos del 2017 volverán a subirse el 1% el sueldo los altos cargos? No quiero hacer demagogia, porque creo que están injustamente pagados, pero ustedes lo han utilizado tantas veces como demagogia que al final tenemos que utilizar su mismo argumento. *(Aplaudiments)* Por eso..., y suben por encima de las pensiones.

Por todo ello señor presidente le pregunto, ¿cómo valora la gestión desarrollada por los distintos departamentos de su Consell?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell, per a respondre a la pregunta, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Bonig, tot el món sap exactament com va arribar el president de La Generalitat a ser-ho: democràticament, democràticament. *(Aplaudiments)* Ja sé que açò de la democràcia..., açò és allò de Trump, com vosté està en la via Trump, Trump diu «si sale lo que yo digo vale, si no sale lo que yo digo pues estoy en contra.» No val la cosa, *eso es lo que hay*.

Mire, l'acció de govern va bé, va bé, i anirà millor a mesura que anem superant tot el conjunt de camp de mines que vostés ens han deixat. Però, més enllà del que jo opine, el que és important és el que opina la gent. I en totes les enquestes publicades fins al moment el que diuen és que dos de cada tres persones pensen que este govern governa molt millor que el govern anterior, que governa bé. *(Aplaudiments)*

El señor presidente:

Moltes gràcies, president del Consell.

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias, señor presidente.

Le veo hoy..., el vehemente es usted. Me gusta. Mire, señor presidente, nadie ha cuestionado, yo no he dicho que usted haya accedido ilegítimamente o no democráticamente. Nunca lo he dicho. Ustedes sí que nos lo dicen, nosotros no. Simplemente ustedes llegaron con..., no es el partido más votado, tiene usted los peores resultados de la historia pero muy bien, un pacto democrático de perdedores pero llegaron.

Pero al tema, señor presidente. En su reciente debate de política general usted ha prometido elaborar más de diez leyes, decretos, planes, acuerdos. Y esta semana hemos conocido otro hecho trascendental para esta comunidad y para el mundo entero ¿no? como diría alguna de sus exministas socialistas para el fin mundial, para todo el mundo. Es la renovación del segundo pacto, o la renovación del pacto del *Titanic*, algo que la verdad interesa poco a la gente porque la gente quiere gestión y resultados.

Y mire, esto me recuerda a una nueva versión de ese famoso cuento de –si me permite la similitud– *El Titànic en el país de las maravillas*. Lo malo, señor presidente, es que todo lo que ustedes dicen es cuento, es ficticio y la gente empieza a saberlo. Ustedes prometen muchas cosas, generan falsas expectativas que luego no pueden cumplir.

Y le voy a dar algunos datos. Primero, ponga ya medidas, señor presidente, para proteger a las mujeres que son víctimas de violencia machista. Antes ustedes nos acusaban que casi que la culpa era nuestra de las muertes, «yo no haré eso, no seré tan desleal». Pero ponga ya medidas, no espere a la ley. O, por ejemplo, haga que nuestros jóvenes sean más competitivos y estudien como sus hijos que van a colegios privados bilingües, que estudien en la escuela pública de calidad el inglés. O respete usted la libertad de los padres a la hora de educar a sus hijos, de elegir el tipo de educación. Sume a uno. Ponga ya medidas para evitar los desahucios. Ustedes iban a acabar con los desahucios y ahora esperan a una ley.

Mire, señor Puig, por el hecho de promulgar leyes ustedes están en esta falacia socialista que la calidad de un gobierno se mide por la cantidad de leyes que aprueba, por promulgar leyes no va a resolver los problemas de los ciudadanos. Los ciudadanos requieren acciones concretas y reales de gobiernos que asumen responsabilidad y gestionan y gestionan.

Mire usted, le voy a decir la gestión que está usted realizando en un año o más de un año. Cero iniciativas y cero resultados. Y mire, especialmente en políticas sociales. En educación, ustedes prometieron la gratuidad de los libros de texto y no es gratuito, sólo que la iniciativa que podía estar bien, simplemente por desmarcársela del Partido Popular, es un

auténtico desastre de gestión. Y así lo está reconociendo el Síndic de Greuges y todos los ayuntamientos y la Asociación Valenciana de Usuarios y Consumidores.

Tiene más de treinta recursos en los tribunales por el tema educativo. Tiene problemas con las universidades privadas, todavía están esperando en las universidades sanitarias cuándo, dónde van a poder realizar sus prácticas sanitarias. Y qué decir con todo el tema de la inmersión lingüística, la imposición, la elección de centro, el transporte que ha dejado tirados a un montón de niños esperando.

Mire usted, pero lo peor ha sido en la gestión de la dependencia. Y me va usted a permitir que le lea simplemente: «El *síndic* critica la gestión de los ayuntamientos para agilizar la lista de espera de dependientes.» Califica los datos de desoladores. Señor presidente, no lo dice el partido Popular, lo dice el Síndic de Greuges. ¡Ah! Ahora, como no les son favorables es que no tiene objetividad e independencia.

Mire usted, señor presidente, en agosto tenían ustedes cincuenta y cuatro mil cuatrocientas setenta y nueve personas pendientes de prestación. Y ahora dicen –el plan del Consell para los ayuntamientos de dependencia no valora, el *síndic* critica a Oltra de no aportar fondos a los ayuntamientos para la dependencia– ahora dicen que necesitan tres años para regularizar la situación. Antes era el PP que éramos buitres y dejábamos morir a la gente. Ahora necesitan tres años.

Y yo me pregunto, porque yo lo escuchaba los miércoles en las sesiones de control: ¿ya no oye usted a la hija que les escribe diciéndoles...

El señor presidente:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

...que su madre de noventa y un años ya no puede esperar tres años más? ¿No la mira a los ojos? Seguramente usted sí que lo mira, mira a los ojos a la gente, pero hay algún miembro de su gobierno que prefiere..., ha dejado de mirar a los ojos a la gente y prefiere mirar la moqueta del Ritz y eso está muy bien. (*Aplaudiments*)

Pero mire usted, señor presidente,...

El señor presidente:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...para acabar, ayer se dijo que el gobierno del Reino de España no puede ser un nuevo trámite, ha de servir para resolver los problemas de los españoles. De verdad, sin acritud, reconociendo las dificultades...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...y sin que suponga renuncia a principios, gracias señor presidente por resolver los problemas de los españoles y también de los valencianos.

Gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Un segon president, perquè és que açò...

El senyor president del Consell:

Està la cosa complicada. *Es complejo. (Veus)*

El senyor president:

Quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Més enllà de les valoracions incendiàries a les quals ens acostuma vosté, les xifres diuen que la Comunitat Valenciana està millor que fa un any. Este matí hem conegut les dades de l'EPA del tercer trimestre i són francament molt positives. La taxa d'atur s'ha reduït en un punt i una dècima, ara estem en el 20,2%. El nostre compromís era baixar del 20%. La major reducció en onze anys. Ens situem a nivells del segon trimestre del 2009. S'ha generat una ocupació amb intensitat, vint-i-un mil sis-cents ocupats més. S'ha reduït l'atur amb intensitat vint-i-nou mil dos-cents aturats menys. La tercera major baixada de qualsevol comunitat autònoma.

I si mirem el conjunt de la legislatura, més ocupació i menys atur. S'han generat setanta-quatre mil cent ocupacions, un creixement del 4%. L'atur s'ha reduït en seixanta-set mil nou-centes persones, un menys 12%. La taxa d'atur s'ha reduït en quasi tres punts, en concret en esta legislatura. És a dir, hem passat del 23,02 a l'actual 20,17.

Des de fa un any el PIB ha crescut a un ritme del 3,7%, mig punt per damunt de la resta d'Espanya. D'igual manera s'han superat les taxes espanyoles, les exportacions, en turisme, en producció industrial, les vendes de comerç minoristes,

la matriculació de turismes. Unes dades que ens mouen a un moderat optimisme però sempre lluny de qualsevol triomfalisme.

Però també, i el més fonamental, és que han millorat les coses en l'àmbit social. Des de juliol de 2015 hem resolt dèsset mil nou-cents expedients de dependència, per posar un exemple. En 2013, vosté que ara clama per la ineficàcia, en 2013 el Partit Popular no en va resoldre ni un, zero. I també és molt important que en esta legislatura s'han reduït aquelles persones que estaven baix del llindar de pobresa en més de cinquanta mil.

Però, efectivament, això està molt lluny del que nosaltres volem. El que sí que cal valorar és que este govern ha donat estabilitat, honradesa i diàleg. I eixe és el camí pel qual hem aconseguit avançar. Vosté, senyora Bonig, té un problema perquè vosté no pot parlar de la gestió com una qüestió que oferta al futur del ciutadans. Vosté ha estat gestora, vosté ha estat gestora i saben el que és allò... *¿Qué es la mala gestión? Pues la mala gestión es usted, señora Bonig, usted es la mala gestión. (Aplaudiments)*

I li vaig a dir per què. Mire, les ATE que venien a intentar solucionar el problema de l'agilitat per tal de les inversions, cinc ATE, cinc fracassos estrepitosos. Cinc fracassos estrepitosos, perquè havien de solucionar cada ATE en deu mesos i totes van tardar tres o quatre anys però al final acabà en res.

Mire, recorda vosté el seixanta milions d'ajudes a l'habitatge sense resoldre i amagats a un calaix. ¡Seixanta milions! que vostés van amagar i, ahora que els amagaven mil cent famílies que havien comprat la VPO pensant que tindrien eixa ajuda, se'ls denegava de forma automàtica. Eixe és l'exemple de la seua gestió, senyora Bonig.

I mire, no torne a insistir en la qüestió del *Titanic*. Jo crec que el senyor Ferrer l'altre dia va tindre una acertada intervenció en la qual quan vostés parlen del govern del *Titanic* nosaltres hem de parlar del govern de *todos a la cárcel*. (Aplaudiments) I, per tant, com a mi això no m'agrada doncs li assegure que respecte i serà respectada. Vosté respecte i serà respectada. És un principi fonamental de la vida política.

Mire, gestionar per a les persones és haver contractat dos mil huit-cents docents més. I gestionar per a les persones és retornar la universalitat a la sanitat. Gestionar per a les persones és crear tres mil tres-cents places de residència que demà crearà el Consell. Gestionar per a les persones és recuperar la normalitat en els pagaments de la PAC, perquè ara se pague quatre mesos abans i setanta mil agricultors i ramaders es beneficien d'eixa bona gestió. Gestionar per a les persones és crear –com demà farà el Consell– l'oficina d'atenció a les víctimes, una eina que donarà resposta professional i multidisciplinària a més de vint mil persones. Això és gestionar per a les persones, senyora Bonig.

Però, sense cap triomfalisme. Jo li dic que estem avançant en un projecte que és un projecte d'estabilitat, d'honradesa, de diàleg. I un projecte que vol comptar amb tots i que –li vaig a dir una cosa– esperem que ara un govern en minoria del Partit Popular siga capaç de canviar absolutament el seu tarannà. Que a partir d'ara la lleialtat institucional sigue la norma i no la deslleialtat com ha estat fins ara. Jo li he de dir que no tinc molta confiança, però és evident que ara més

que mai el que he fet jo, personalment, i el meu partit ha sigut posar l'interés general per damunt de l'interés particular. Tant de bo alguna vegada el Partit Popular fera alguna cosa pareguda.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyora Gascó, té vosté la paraula.

La senyora Gascó Enríquez:

Gracias, presidente.

Buenos días, señor Puig.

Mire, yo le quiero hablar del transporte escolar donde también existe una gran diferencia entre lo que decían y lo que están haciendo, hasta el punto de que la vicepresidenta llegó a pedir sobre este tema una comisión de investigación, y en esa comisión de investigación pedía que se hicieran o que se pusieran autobuses más nuevos. Pero, sin embargo, ahora, en los pliegos no ha cambiado absolutamente nada, cuestión que también critica la asociación del transporte.

La señora Oltra también decía que tenían que ser mejores las condiciones de seguridad y, sin embargo, el señor Marzá las deja exactamente igual, y además la señora Oltra dijo que no se había incluido la subrogación de las plantillas y, sin embargo, ahora es el señor Marzá el que perjudica a los trabajadores.

La verdad es que es curioso cómo es la vida, señor Puig, la señora Oltra, que tan cómoda se sentía reivindicando en esa tribuna con sus camisetas tan comunicativas, detrás de una pancarta, ahora ha decidido posicionarse al lado de las empresas adjudicatarias y mientras, por primera vez en la historia, por primera vez, muchos alumnos se han quedado tirados en la parada del autobús sin que nadie pase a recogerlos. Eso no es gestionar para las personas, señor Puig.

Y por eso termino, y le pregunto: ¿piensa poner orden? ¿Ya no es importante la seguridad de los niños? Y a la vista de esta esperpéntica situación, ¿cree que deberíamos abrir ahora una comisión de investigación?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)* *(Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!»)*

El senyor president:

Moltes gràcies, diputada.

Conseller d'educació, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, president.

El que és cert és que la primera millora en el transports és que els xiquets ja no volen. Vostés, allò de la línia recta que es van inventar ja no està, ¿eh?, i precisament se'ls podrà donar el transport com pertoca i hem descobert que els xiquets ja no volen, vostés pensaven que sí però no, no només això, sinó que s'han augmentat les línies. *(Veus)*

El senyor president:

Un segon, un segon, conseller.

Senyories, demane silenci per a poder escoltar l'orador, respecte.

Senyor conseller, continue vosté i disculpe.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies.

Si per molt que parli no es posaran nerviosos perquè n'hi ha fets i no només paraules cíniques com les de vostés.

Diem que els xiquets ja no volen, n'hi ha més ajudes de transports, n'hi ha més línies de transport i s'han fet lots més repartits *(algú tus)*, i no només aquests lots que tenien vostés que només anaven per a una, dos o tres empreses com a molt.

I no només això, sinó que n'hi ha molts més fets i no només paraules, sinó que n'hi ha deu mil persones més que tenen una beca menjador, moltes d'elles, cinquanta-cinc mil la que la tenen sencera *(veus)*, sí, vostés no pagaven ni això.

A més a més, i no només això, sinó que n'hi ha fets i no només paraules; per exemple en la construcció d'escoles, vostés feien cinc escoles mentre tenien CIEGSA -¿recorden?-, cinc escoles mentre tenien CIEGSA per any *(aplaudiments)* i nosaltres estem fent simplement, acabades sis, quinze ja en construcció i onze que començaran. Per tant, PP: cinc; botànic: vint-i-una.

Fets i no paraules.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyora Catalá, té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Señor presidente, me ha gustado a mí oírle hablar de empleo, y le doy las gracias una vez más por haber facilitado que el gobierno de Rajoy, que es el que ha conseguido la recuperación de empleo, siga al frente de este país. *(Aplaudiments)*
Le doy las gracias por su coherencia. Mire, de empleo hablaremos.

Mañana, ustedes van a aprobar una nueva iniciativa para la atención de las víctimas del delito. Actualmente, existen la red Infodona y la red de las Oficinas de Atención a las Víctimas del Delito. El 80% de las mujeres que trabajan en ese servicio son mujeres mayores de 45 años, tienen casi una década de experiencia al frente de la violencia de género y son mujeres que merecen seguir trabajando. ¿Van a seguir trabajando en las mismas condiciones? Ayer, la *consellera* Bravo dijo que igual solo parcialmente. Y a nosotros este asunto nos interesa. No nos sirven las expectativas, ni tampoco las falsas palabras, señor presidente.

¿Sabe lo que pasó con estas cinco valoradoras de la dependencia de Alicante, después de hacerse la foto con la vicepresidenta? Que las despidieron, que se fueron a la calle, igual que los ciento doce trabajadores del Servef mientras aquí se decía que no se les iba a despedir. ¿Sabe cuál es la conclusión del despido de estas personas? Un informe del Síndic de Greuges que dice «que la gestión de la dependencia es desoladora y que desde el 1 de mayo de este año, hasta la fecha de emisión de los informes, la gestión es de cero», señor presidente.

Mucha foto, mucha sonrisa, y luego expectativas a los trabajadores, pero, después, ¿qué pasa? A la calle.

¿Esta es su política de empleo?

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

¿Van a mantener el trabajo las personas que atienden a las oficinas de atención a las víctimas del delito todas en las mismas condiciones de...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

...Infodona?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Vicepresidenta del Consell, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia, senyories.

Senyora Catalá, el que resulta desolador és que vostés s'atrevisquen a parlar de violència de gènere (*veus*) quan vostés, quan vostés, *sosiéguese, la exaltación para las falleras mayores*, per favor, deixen d'estar exaltats. *(Aplaudiments)* Anem a vore.

Que vostés parlen (*veus*), que vostés parlen...

El senyor president:

Senyories, demane, vicepresidenta, un segon, senyories, demane silenci i respecte per a l'oradora que està en l'ús de la paraula, si no, és impossible fer la sessió de control.

Disculpe, continue vosté.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Que vostés parlen de violència de gènere quan vostés a les dones maltractades no els pagaven més subvencions i les ajudes per ser dones maltractades quan eren pobres i tenien deutes en la seguretat social i l'IRPF és d'un cinisme difícilment acceptable.

Ara, a partir de l'1 de gener de 2016, eixes dones també cobren, siguen pobres o no, no com vostés que les deixaren tirades.

La xarxa Infodona es va fer pública a través dels ajuntaments, efectivament. I ¿sap què? Anem a doblar els punts d'Infodona, a doblar, el doble que vostés tenien. ¿Sap vosté què? Sí, el personal, mire, el personal de valoració d'Alacant, això va ser una encomanda de gestió, no es va despedir a ningú, l'encomanda de gestió que vostés havien fet i que es va acabar, l'encomanda de gestió es va acabar.

I ¿sap vosté també que mos trobarem en la conselleria? Una cessió il·legal de treballadors que vostés ens varen deixar en herència perquè quan s'acaben les encomandes de gestió i no es renoven ni es fa res doncs el que es té és una cessió il·legal de treballadors, que és el que ens trobarem en la conselleria. I això és el que hem evitat amb esta mesura.

Hem passat de cinc valoradors a Alacant a cent-cinc, hem multiplicat per vint les valoracions a Alacant.

I, efectivament, ara n'hi ha una etapa de transició, i jo la vaig explicar ací, senyora Catalá, i en comissió, i li ho he explicat

moltes voltes. N'hi ha una etapa de transició difícil, però quan acabe esta etapa de transició haurem multiplicat per vint els valoradors en este territori, i la dependència en tres anys la posarem al dia, cosa que vostés les tingueren abandonades.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

Senyories, però ¿si n'hi ha hagut una interrupció! *(Rialles)* *(El senyor vicepresident segon diu: «De vint segons.»)*

Senyories, anem a continuar amb la sessió de control, ara amb la pregunta de control que formula el Grup Parlamentari Compromís.

A tal efecte, li donem la paraula al seu síndic, senyor Fran Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, hui la pregunta de Compromís, bon dia, hui la pregunta de Compromís *(rient)* fa referència a les principals línies del projecte de pressupostos de 2017, que vostés ens presentaran este divendres, però la pregunta també fa referència al context que, lamentablement, condicionarà estos pressupostos, que és la continuïtat del govern central del Partit Popular.

De tot això, m'agradaria fer unes reflexions començant pel significat en si d'unes pressupostos, que no és altre que convertir la voluntat política en coses concretes, en realitats concretes per als valencians i les valencianes, passar de les paraules, els programes, els plans, als fets.

Quan parlem d'eliminar els barracons, això ha d'anar acompanyat de dotar els pressupostos amb diners suficients per a eliminar els barracons.

Quan ens refermem en el nostre compromís per una sanitat de qualitat, això ha d'anar acompanyat de dotar els pressupostos de més atenció universal, d'un augment de personal per a reduir les llistes d'espera.

I quan parlem de la necessitat d'atenció als meus vulnerables, també ens referim a finançar d'una manera concreta un nou model de residències, o més personal per a tramitar la dependència, i així un llarg etcètera.

I podríem aplicar-ho, també, a la reindustrialització del nostre país i podríem aplicar-ho també a la necessitat d'un medi ambient protegit.

I per això els pressupostos són una bona eina, una bona mostra de les prioritats d'un govern. Els pressupostos del 2016 ja mostraven una part d'eixes prioritats, les prioritats d'esta nova etapa que ha dibuixat en un contrast amb el govern del *todos a la cárcel*, ja mostraven eixe contrast.

I, evidentment, tenim plena certesa que els pressupostos del 2017 també seran del canvi, uns pressupostos que marcaran les prioritats del govern del botànic. I ¿quines són eixes prioritats? Les persones, totes les persones.

Abans, les prioritats eren unes altres, abans les prioritats era pagar-li al senyor Ecclestone, abans les prioritats eren pagar comissions de Gürtel i Taula, que presumptament acabaven en les butxaques de polítics del Partit Popular, perquè per molt que alguns vagen de moderns, o de modernes, i que diguen que escolten a The Muse, tots sabem que els agrada aplaudir a Francisco i pagar diners en paradisos fiscals al senyor Julio Iglesias. *(Aplaudiments)*

Però ara és diferent, tota la ciutadania té la seguretat que els diners dels valencians i les valencianes van als valencians i les valencianes, bé, no tots, alguns se'ls queda Madrid, ¿veritat?, senyor conseller. Perquè darrere d'eixe finançament injust n'hi ha un model completament antidemocràtic, perquè un govern com el del botànic, triat democràticament en unes eleccions amb base a un programa, té més difícil complir eixe programa perquè també usen el FLA com un xantatge per a imposar-nos polítiques que no són les que els ciutadans i ciutadanes van votar en les eleccions autonòmiques.

Però, bé, tot això ja ho sabem, hem parlat moltes vegades d'això, sabem que el problema és d'ingressos, no és de despesa, perquè gastem menys que altres territoris, sabem que este govern està fent els deures en matèria tributària fent que paguen més els que més tenen i menys el que menys tenen, i sabem que bona part dels problemes vénen d'un deute inassumible a causa del maltractament sistemàtic del govern central al govern del botànic, precisament, i als valencians i les valencianes. Tot açò ja ho sabem.

Hem pagat durant molts anys el maltractament del govern del Partit Popular i ho hem pagat com a ciutadans primer però, sobretot, com a valencians i valencianes.

I per tant, senyor president, he de ser-li sincer, i en algun moment d'estos dies m'he plantejat fer-li una altra pregunta en este ple, que no és una altra que si açò era necessari, senyor president. Creiem que no, no és necessari donar suport que continuen manant els que ens han estat castigant amb la seua indiferència, els que ens han discriminat, els que han recorregut les nostres lleis que només busquen facilitar la vida dels valencians i les valencianes.

Jo, personalment, des de l'estima que li tinc, que és molta, des del respecte que li tinc, que també és molt, no estic d'acord quan explica el seu vot en el comitè federal dient que ho feia com a president dels valencians i les valencianes perquè, precisament *(aplaudiments)*, els valencians i les valencianes són les principals víctimes d'un govern central que és un mur insensible a les nostres necessitats.

Dissabte viurem un episodi molt trist per a totes les persones i totes les formacions, com Compromís, que hem treballat per un govern alternatiu al del senyor Rajoy, perquè des del dia que entràrem en estes Corts tenim clar que un govern del Partit Popular significa que es governa, que guanyen els poderosos i que guanyen els corruptes, però perden els valencians i les valencianes.